

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9891** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Й. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 3, чрез адв. Г. Б., срещу Решение от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 12-ти състав, постановено по нахд № 4029/2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 3872596/12.08.2020 г. издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Касаторът счита, че районният съд не е обсъдил наведените от него доводи, нито събраните по делото доказателства, поради което е приложил неправилно разпоредбата на чл.63, ал.2, вр. ал.7 ЗАНН и чл.189, ал.4 ЗДвП, като решението му се базира единствено на представения ЕФ. Визира нарушения на чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани

технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532/2015 г.) поради липса на реквизити в протокола и ежедневната форма. Прави извод за липса на доказателства, че процесната АТСС е приведена законосъобразно в работен режим на процесните дата и място. Претендира се касационната инстанция да отмени обжалваното решение и да постанови такова, с което да отмени електронния фиш. Иска се присъждане на разноски въз основа на приложен списък. Идентични съображения се излагат в писмена молба от 13.12.2021 г., чрез адв. Г. Б..

Ответникът по касация СДВР оспорва жалбата в писмен отговор от 07.09.2021 г.и писмени бележки от 16.12.2021 г. Възражава срещу размера на претендирания адвокатски хонорар. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с ДК [рег.номер на МПС] , е собственост на Д. Й. В., ЕГН [ЕГН]. Срещу последния бил издаден Електронен фиш серия К № 3872596/12.08.2020 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че на 12.08.2020 г., в 13:54 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от кр.К. към [населено място], до № 271, лекия автомобил марка „О.“, модел „А.“ с ДК [рег.номер на МПС] бил засечен да се движи със скорост от 82 км/ч, при забрана за движение със скорост над 50 км/ч в населено място.

Скоростта на лекия автомобил марка „О.“, модел „А.“ с ДК [рег.номер на МПС] била измерена с автоматизирано техническо средство-видеосистема № TFR1-M 560.

Въз основа на видеоматериала СДВР издала Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3872596, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на Д. Й. В. била наложена глоба в размер на 400 лв.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че процесният електронен фиш е издаден при формално спазване на законовите изисквания и съдържа посочените в чл.189, ал.4 реквизити.

Посочил е, че от приобщените по делото писмени доказателства удостоверение № 10.02.4835 на БИМ, протокол за проверка № 4-38-19/30.10.2019г. и протокол за използване на АТСС, се установява, че системата за видеоконтрол за нарушенията тип TFR1-M, № 560, е технически изправна и на дата 12.08.2020 г., за времето от 12:40 часа до 15:00 часа, била позиционирана в служебен автомобил на МВР с рег. [рег.номер на МПС] , на [улица]до № 271, посока от [населено място] към [населено място]. Приложеният по делото снимков материал доказвал отчетена скорост от 85

км/ч, допустимо отклонение в показанията от 3 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 12-ти състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство-видеосистема № TFR1-M 560, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Приложени са удостоверение № 10.02.4835 от 24.02.2010 г. на БИМ, според което мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M е одобрен теп следство за измерване. Съгласно протокол № 4-38-19 от 30.10.2019 г. на ГДНП мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M № 560 е преминала последваща проверка със заключение за съответствие с одобрения тип и срок на валидност до 30.10.2020 г.

В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Посоченото в ЕФ място на установяване на нарушението в [населено място], [улица], от [населено място] към [населено място], безпротиворечиво е отбелязано в документите, съставени съгласно Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г.

При внимателен преглед на съдържанието на съставения протокол рег. № 4332р-38610 на ОПП-СДВР не се установяват твърденията на касатора в него да е вписана датата 13.08.2020 г. Според протокола, АТСС тип TFR1-M № 560, монтирана на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , е използвана на 12.08.2020 г., в [населено място], [улица], в посока на контролираните МПС от [населено място] към [населено място], за периода от 12:40 часа до 15:00 часа, при което са установени 119

броя нарушения, за които са съставени видеозаписи от № 12334 до № 12 452. За процесното нарушение е съставен видеозапис № 12394, в 13:54:51 часа, напълно съвпадащ с диапазона на данните в протокол, според който била измерена скорост от 85 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч. В представения снимков материал са отбелязани точните координати на местонарушението, ясно се видни марката и регистрационният номер на автомобила, при липса на други МПС около него.

При тези данни по делото правилно районният съд е приел, че от събраните доказателства се установява по безспорен начин, че на 12.08.2020 г. в 13:54 ч. в [населено място], [улица], при ограничение на скоростта на движение до 50 км/ч, валидно за населено място, моторно превозно средство - лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Д. Й. В., се движел със скорост от 85 км/ч (толеранс от 3 км/ч), поради което наказуемата скорост е 82 км/ч, или превъзхождение от 32 км/ч – съставомерно по чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП водач, който превиши максималната скорост в населено място от 31 до 40 км/ч. се наказва с глоба в размер на 400 лв. Следователно, деянието на касатора правилно е квалифицирано като нарушение по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП и законосъобразно му е наложено предвиденото в същата норма административно наказание - глоба в размер на 400 лв.

Не се установяват твърденията от касатора за нарушения на чл.10, ал.1 и ал.2 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., според които норми за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. Не се касае за АТСС, разположени на участък от пътя, поради което е неприложим чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г.

Ежедневната форма за отчет се съставя съгласно чл.75, ал.2, т.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Отбелязването в процесната отчетна форма по Приложение № 11 към чл.75, ал.2, т.1 от Инструкция № 8121з-749/2014 г., че са заснети 0 броя клипове от АТСС очевидно е неточност в отбелязването, която не съответства по съдържание на другия съставен за процесната проверка официален документ – протокол рег. № 4332р-38610/12.08.2020 г. В последния са отбелязани номерата на създадените клипове и техният общ брой 119. Протоколът съдържа графа за приемане/сваляне на 119 броя статични изображения/видеозаписи от АТСС, която информация се съхранява на компютърна конфигурация/сервър в структура/звено: ВРК 17-109, Videokat 17-126. Процесният снимков материал/клип № 12394 съответства на данните, посочени в протокол рег. № 4332р-38610/12.08.2020 г.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че отделни нередовности на ежедневната форма за отчет по чл.75, ал.2, т.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г., вкл. непопълнени графи, не съставлява съществено процесуално нарушение, която на самостоятелно основание да доведе до незаконосъобразност на ЕФ. Установените с последния факти и обстоятелства се явяват доказани по категоричен и несъмнен начин от съвкупната преценка на другите, събрани по делото писмени доказателства и веществени доказателствени средства.

Неоснователно касаторът твърди, че възприетата фактическа обстановка и изложените мотиви за неоснователност на твърденията за незаконосъобразност на ЕФ са в

противоречие със събрания доказателствен материал. Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., поискани в писмения отговор на касационната жалба от 07.09.2021г. Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по нахд № 4029/2021 г.

ОСЪЖДА Д. Й. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.